

Sorpren conèixer un alcalde tan jove. Però és encara més sorprenent saber que en Jordi Moltó, de 37 anys, no és cap aprenent. Ans al contrari, ja es pot considerar tot un veterà ja que és al capdavant de l'equip de govern de Sallent des de la legislatura del 1987. **“No hi ha secrets. Rebre la confiança dels ciutadans i passar la revàlida cada quatre anys s'aconsegueix amb dedicació, demostrant l'estima pel teu poble i la voluntat de canviar allò que no funciona i de conservar i amoixar el que va bé”**. Així de fàcil ho veu l'alcalde.

És un català convençut. Diu que va iniciar-se en el món de la política mogut per la **“necessitat o voluntat de canviar el país en la mida en què pugui fer-ho. Per normalitzar-lo, per treballar per l'autogovern, en definitiva, per treballar per Catalunya”**.

En Jordi Moltó, abans gerent d'una empresa i en l'actualitat dedicat en exclusiva a l'alcaldia, valora dues qüestions per sobre de tot. El treball i els serveis, són dos aspectes que cuida moltíssim i que considera bàsics pel bon funcionament del seu poble. Així, quan fa deu anys va arribar a l'alcaldia va posar-se mans a l'obra per impulsar el polígon industrial del municipi, per dotar a Sallent d'un centre d'assistència primària i d'un institut, per acabar les obres del pavelló poliesportiu i les pistes de tennis i per solucionar els dèficits urbanístics. Així, **“mica en mica em netejat la cara del nostre poble. El barri de l'estació està totalment restaurat, ara començarem aviat la millora del barri antic i també en un termini curt de temps tindrem el polígon industrial ple”**. Per més endavant queden projectes urbanístics que fan referència a la **“remodelació de la riera de la plaça de Santa Maria, la planificació del creixement de la població, de noves zones urbanes i dotar la vila d'un bon equipament cultural”**. Són projectes que es portaran a terme al seu temps, quan hi hagi pressupost per poder-ho fer. **“Realment no és el millor moment pels arranjaments urbanístics tenint en compte que les grandíssimes retallades pressupostàries han posat les coses més difícils en les dues últimes legislatures, però sobre tot a l'última”**, raona l'alcalde.

Des de fa cinquanta anys, un important element modificador del paisatge sallentí ha estat el de l'explotació de les mines de sals potàssiques descobertes al subsòl de Sallent. Les instal·lacions fetes per a la seva extracció van ser la causa d'una gran transformació del paisatge físic i el panorama de la vila. **“La mineria va esdevenir l'activitat econòmica principal en substitució de la indústria tèxtil, d'antiquíssima tradició”**, explica l'alcalde.

En efecte, la fabricació de draps de llana, al segle XIX, que va evolucionar cap a l'especialització cotonera de filats i teixits, va ser la indústria tradicional a Sallent. Cap al 1826, el fabricant sallentí Vilaregut

va instal·lar en un edifici de la família Torres els primers telers mecànics que van funcionar a Catalunya. Durant cent anys va ser la indústria del cotó la més important i després es va diversificar, especialment en empreses i tallers de metal·lúrgia.

Sallent, un municipi de forma curiosa, amb un sector principal de figura rodona i un llarg apèndix estirat en direcció nord-est, té per eix principal el Llobregat, mentre que l'apèndix és al llarg del riu Cornet. El testimoni del poblament remot del que és ara el terme de Sallent queda reflectit en les restes arqueològiques trobades. Al sector de Cornet hi ha troballes de l'època neolítica, a més d'un parell de dòlmens i una cova sepulcral, la Bauma dels Ossos, de la serra de Viranes. Però és el poblat preromà del Cogulló el vestigi arqueològic més important. Localitzat al turó d'aquest nom, dona mostres de la importància estratègica del que segurament va ser un dels més grans nuclis de la població de Lacetània.

“Tenim monuments importants de diverses èpoques que fan pensar que el turisme pot donar més de si a Sallent”, explica l'alcalde. I és que, amb les troballes arqueològiques hi conviuen centres d'interès monumental com l'anomenada Casa Gran (un palau gòtic situat al barri vell), la moderníssima església de Sant Antoni Maria Claret, la Casa Arau que és modernista o el casal de la família Torres, una casa pairal de la nissaga dels Torres Amat, la biblioteca dels quals va ser traslladada el 1978 a la Biblioteca de Catalunya.

Hi ha també les ruïnes del castell de Sallent i de la seva església de Sant Esteve, que coronen un turó al migdia de la vila i a mà esquerra del Llobregat, històricament l'acròpolis sallentina. Encara que es conserven restes notables de les muralles i torres del castell, el més important del conjunt és l'església, el temple romànic rodó més gran dels conservats a Catalunya.

De moment tenim un turisme de pas per la manca de places hoteleres. **“Però de mica en mica es va potenciant l'agroturisme; disposem d'una residència de pagès amb modalitat de masia i aquest és un sector que en el futur s'anirà consolidant”**. Aquest és el parer d'un alcalde preocupat per acollir el turisme en condicions, disposant dels serveis necessaris i de la infraestructura recomanada en cada cas.

La vila té una colla de fills il·lustres com en Joan Vilà i Valentí, geògraf, en Josep Pasqual Campó, metge, a més de l'arquebisbe i fundador Antoni Maria Claret, canonitzat el 1950, el savi polígraf i bisbe Fèlix Torres i Amat i el seu germà canonge i bibliotecari Ignasi Torres i Amat. O el capità d'indústries Josep Bonaplata, i en Tomàs Viladomiu Xarpell. Una ampla nòmina de fills il·lustres d'un municipi amb inquietuds que desenvolupen les gairebé vuitanta entitats reconegudes.

Jordi Moltó Biarnés - Sallent - 7.360 hab. (el Bages)